Analize și opinii

Szabó Csaba: Cum să-ți îngrijești comorile naționale?

Acum 19 minutes   22 Vizualizari   4 Timp de citire

Ce relatează presa maghiară despre furtul Coifului de la Coțofenești și al brățărilor dacice, despre un alt act premeditat de anulare al identității naționale și reducerea noastră la stadiul de sclav perfect, fără istorie, fără rădăcini, fără mamă, fără tată, fără viitor.

Cum să-ți îngrijești comorile naționale?

Articol de T. Szabó Csaba, publicat pe 25 ianuarie 2025, ora 22:14

În noaptea de 25 spre 26 ianuarie 2025, în micul oraș olandez Assen, la muzeul Drents Museum, a avut loc un jaf organizat și, cel mai probabil, planificat cu mult timp înainte. Hoții au folosit drone și au detonat intrarea, reușind să fure patru dintre piesele expuse în cadrul unei expoziții temporare programate să se încheie pe 26 ianuarie. Acest jaf, demn de un scenariu de film, este deosebit de relevant pentru noi, deoarece obiectele furate nu sunt altceva decât unele dintre cele mai valoroase și unice artefacte arheologice din România: coiful de aur de la Coțofenești, considerat comoară națională, și trei brățări dacice din aur.

Jaful reprezintă unul dintre cele mai mari furturi de patrimoniu din istoria României, iar faptul că s-a petrecut pe teritoriul altui stat îl face cu atât mai grav. Ultimul jaf de asemenea amploare a avut loc în 1968, la Sibiu, când au dispărut opt tablouri celebre, inclusiv „Ecce Homo” de Tiziano, evaluat la milioane de dolari. După decenii de investigații, doar patru dintre aceste picturi au fost recuperate.

De data aceasta, jaful din Olanda a afectat grav patrimoniul arheologic al României, în special o colecție cu un destin tumultuos în secolul XX. Coiful de aur a fost descoperit în 1928 de niște copii în apropierea localității Coțofenești, județul Prahova. Aparținând culturii getice (pre-dacice), coiful ceremonial a fost realizat la sfârșitul secolelor V-IV î.Hr., reflectând influențe tracice și grecești. Fabricat din 770 de grame de aur pur, coiful este o piesă unică, creată special pentru un lider militar sau regal, având un caracter ceremonial și o valoare simbolică deosebită. În regiune există doar câteva alte exemple similare, cum ar fi coifurile de la Agighiol, Peretu și Porțile de Fier.

Coiful prezintă scene de sacrificiu și figuri mitologice, demonstrând adaptarea specifică a influențelor grecești și tracice la cultura religioasă getică. Aceste caracteristici – aurul pur, tipologia unică și funcția ceremonială –

apărut în filmul „Dacii” al lui Sergiu Nicolaescu, din 1967, purtat de Amza Pellea (Decebal), deși filmul este plasat cu 500 de ani după perioada de realizare a coifului. În timpul dictaturii, coiful a fost reprezentat pe monede și timbre, devenind astfel, în mod eronat, un simbol „dacic”.

Din păcate, această confuzie istorică a fost perpetuată și în cadrul expoziției din Olanda, care purta titlul „Dacia”, alimentând anacronismul și haosul istoric. Unii critici, precum lingvistul Dan Alexe, consideră chiar că însăși ideea de „geți” este un construct artificial, creat de greci și romani.

La fel de importante pentru patrimoniul României sunt și brățările dacice din aur, descoperite în anii 1990 la Sarmizegetusa Regia. Aceste artefacte, regăsite în povești de tip aventură și filme documentare, sunt legate de perioada lui Decebal și au fost create pentru regi sau mari preoți. Din cele aproximativ 20 de brățări descoperite, doar 12 au fost recuperate, restul fiind pierdute sau aflate în colecții private.

Transportul și expunerea acestor comori în diverse țări implică un efort logistic imens și măsuri de securitate stricte, cum ar fi sisteme de alarmă, vitrine speciale și monitorizare constantă. Totuși, multe state, precum Egiptul sau China, refuză să permită exportul celor mai importante artefacte ale lor. De exemplu, masca lui Tutankhamon nu a mai părăsit Egiptul din 1979, iar anumite artefacte chinezești sunt protejate prin lege și nu pot fi expuse în afara țării.

Fără a specula asupra pregătirii muzeului olandez sau a deciziilor luate de autoritățile române, este însă alarmant faptul că, într-un moment de criză politică și socială în România, dispariția acestor comori ridică întrebări despre coincidențe și vulnerabilități.

Putem doar să sperăm că aceste obiecte de valoare inestimabilă, simboluri ale identității naționale a României, vor fi recuperate și repatriate cât mai curând. De asemenea, ar fi înțelept să limităm expunerea acestor artefacte în străinătate, cel puțin pentru o vreme.

Articol de T. Szabó Csaba

Sursa: **Oana Lovin**

Despre autor

editor